

Sygn. akt III KK 370/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 listopada 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Igor Zgoliński (przewodniczący)

SSN Zbigniew Kapiński

SSN Paweł Kołodziejcki (sprawozdawca)

w sprawie **I. P.**,

skazanego z art. 178a § 4 k.k. i art. 178b k.k.

w zw. z art. 11 § 2 k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 3 listopada 2022 r.,

kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego

na niekorzyść skazanego

od wyroku wydanego przez Sąd Rejonowy w Wadowicach

z dnia 25 sierpnia 2021 r., sygn. akt II K 191/21

1. uchyła zaskarżony wyrok w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze i przekazuje sprawę Sądowi Rejonowemu w Wadowicach do ponownego rozpoznania;

2. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy z urzędu skazanego I. P. – adw. D. K. (Kancelaria Adwokacka w W.) kwotę 184,50 zł (sto osiemdziesiąt cztery złote i pięćdziesiąt groszy), w

tym 23% VAT, tytułem opłaty za sporządzenie i wniesienie odpowiedzi na kasację.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Wadowicach wyrokiem z dnia 25 sierpnia 2021 r., sygn. akt II K 191/21 uznał I. P. za winnego tego, że w dniu 14 marca 2021 r. w W., znajdując się w stanie nietrzeźwości 0,43 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny marki [...] o nr rejestracyjnym [...], a czynu tego dopuścił się w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych orzeczonego na okres dwóch lat w związku ze skazaniem za przestępstwo prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w W. z dnia 26 sierpnia 2020 roku sygn. akt II K [...] oraz prowadząc przedmiotowy samochód, pomimo wydania przez osoby uprawnione do kontroli ruchu drogowego, tj. funkcjonariuszy policji poruszających się nieoznakowanym radiowozem przy użyciu sygnałów dźwiękowych i świetlnych, polecenia zatrzymania pojazdu mechanicznego, nie zatrzymał niezwłocznie pojazdu i kontynuował jazdę, tj. przestępstwa z art. 178a § 4 k.k. i art. 178b k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 2 lata. Ponadto zobowiązał oskarżonego do powstrzymania się od nadużywania alkoholu i orzekł środki karne w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio oraz świadczenia pieniężnego w wysokości 12.000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Wyrok zawierał także rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów procesu. Rzeczone orzeczenie z powodu niezainicjowania postępowania odwoławczego uprawomocniło się z dniem 2 września 2021 r.

Kasację od ww. wyroku, na niekorzyść I. P., wniósł Prokurator Generalny w trybie art. 521 k.p.k., zarzucając rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa karnego materialnego, a mianowicie art. 69 § 1 k.k., poprzez jego zastosowanie i wymierzenie oskarżonemu kary 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 2 lata, pomimo braku spełnienia określonej w tym przepisie przesłanki, aby sprawca w czasie popełnienia przestępstwa podlegającego osądowi nie był

skazany na karę pozbawienia wolności. Stawiając tak sformułowany zarzut, Prokurator Generalny wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Rejonowemu w Wadowicach do ponownego rozpoznania.

Ustanowiony na etapie postępowania kasacyjnego obrońca z urzędu I. P. wniósł o oddalenie kasacji i zasądzenie kosztów obrony z urzędu przed Sądem Najwyższym oświadczając, że nie zostały one pokryte w całości ani w części.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja Prokuratora Generalnego okazała się oczywiście zasadna, co umożliwiło jej rozpoznanie w trybie art. 535 § 5 k.p.k., albowiem zarzut rażącego naruszenia przepisu prawa materialnego, który miał istotny wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, niewątpliwie zasługiwał na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 69 § 1 k.k. sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej w wymiarze nieprzekraczającym roku, jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa nie był skazany na karę pozbawienia wolności i jest to wystarczające dla osiągnięcia wobec niego celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Jednolita linia orzecnicza Sądu Najwyższego wskazuje, że treść rzeczowego przepisu nie pozostawia przestrzeni dla jego alternatywnych interpretacji, gdyż jednoznacznie wyklucza on możliwość zastosowania warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności w stosunku do oskarżonego, który w czasie popełnienia czynu był już skazany na karę pozbawienia wolności. Ową przesłankę recydywy kryminalnej ogólnej rozumie się szeroko, tak więc przeszkodą do wymierzenia kary pozbawienia wolności w systemie probacyjnym jest każde skazanie na karę pozbawienia wolności (tak bezwzględnego, jak i z warunkowym zawieszeniem wykonania). Istotnym jest, aby do uprzedniego skazania doszło przed popełnieniem czynu, co do którego sąd orzeka lub w trakcie jego popełnienia (zob. m.in. wyrok SN z 15 kwietnia 2021 r., V KK 125/21, LEX nr 3226752; wyrok SN z 13 kwietnia 2021 r., II KK 95/21, LEX nr 3159961).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy zauważyć należy, że warunek braku uprzedniego skazania na karę pozbawienia wolności nie

został spełniony w odniesieniu do I. P., co wykluczało możliwość warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec niego zaskarżonym wyrokiem. Jak bowiem ustalono, wyrokiem Sądu Rejonowego w N. z dnia 29 stycznia 2021 r., sygn. akt. II K [...] - I. P. został skazany za występki z art. 177 § 1 k.k. w zw. z art. 178 § 1 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 3 lata (k. 216-217 akt II K [...] Sądu Rejonowego w N.). Wskazany wyrok uprawomocnił się w dniu 6 lutego 2021 r., co oznacza, że I. P. w dniu 14 marca 2021 r., tj. w czasie popełnienia przypisanego mu zaskarżonym wyrokiem przestępstwa z art. 178a § 4 k.k. i art. 178b k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., był osobą uprzednio skazaną na karę pozbawienia wolności. Powyższe implikowało brak prawnej dopuszczalności zastosowania przez Sąd Rejonowy w Wadowicach, orzekający w sprawie o sygn. akt II K 191/21, warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności (*vide* art. 69 § 1 k.k.). Nie budzi wątpliwości, że Sąd Rejonowy w Wadowicach w dacie wyrokowania nie posiadał wiedzy o uprzednim skazaniu I. P. ww. wyrokiem Sądu Rejonowego w N., gdyż te dane nie wynikały ani z informacji o osobie wymienionego z Krajowego Rejestru Karnego (k. 42-43), ani oświadczeń I. P. co do jego uprzedniej karalności (k. 39v, 85v). Niemniej jednak zaskarżony kasacją wyrok zapadł z rażącym naruszeniem art. 69 § 1 k.k., które, wbrew stanowisku obrońcy, miało istotny wpływ na jego treść. I. P. skorzystał bowiem z dobrodziejstwa warunkowego wykonania kary pozbawienia wolności, mimo ustawowego zakazu. Wobec powyższego podniesiony przez Prokuratora Generalnego zarzut należało uznać za w pełni zasadny.

Uwzględnienie kasacji na niekorzyść I.P. było możliwe z uwagi na jej wniesienie przez Prokuratora Generalnego przed upływem roku od uprawomocnienia się zaskarżonego orzeczenia (art. 524 § 3 *a contrario* k.p.k.).

Skarżący nie wskazał precyzyjnie, o uchylenie jakiej części wyroku wniosł, wskazując, że domaga się orzeczenia kasatoryjnego „w zaskarżonej części”. Sąd Najwyższy uznał, że dla konwalidacji wady zaskarżonego wyroku wystarczające będzie jego uchylenie w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze i jedynie w tym zakresie przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu w Wadowicach do ponownego rozpoznania. Zauważyć należy, że błędne sformułowanie wniosku kasacyjnego nie

stanowi przeszkody w rozpoznaniu kasacji w trybie art. 535 § 5 k.p.k., bowiem wniosek zawarty w kasacji nie jest elementem wyznaczającym granice zaskarżenia (zob. wyrok SN z 29 stycznia 2019 r., IV KK 718/18, LEX nr 2612852).

Uwzględniając natomiast wniosek obrońcy z urzędu wyznaczonego wyłącznie na potrzeby postępowania kasacyjnego, Sąd Najwyższy zasądził na jego rzecz kwotę 184,50 zł, w tym 23% VAT, tytułem opłaty za sporządzenie i wniesienie odpowiedzi na kasację. Podstawą rozstrzygnięcia był § 2 pkt 1, § 4 ust. 1 i § 17 ust. 2 pkt 6 w zw. z § 18 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (t.j. Dz.U. z 2019 r., poz.18 z późn. zm.).

Mając powyższe na względzie Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji wyroku.

[as]